

בבא קמא נד

חכמים	ר' יהודה
ע"ז	פטור אם אדם מת
חמור	קשיא – אין שום דבר לדרוש
א"י	לחלק (חייב גם אם רק נהרג שור או חמור)
ונפ"ל	ונפ"ל יכול להיות גם רבים – אין לדרוש ממנה שום דבר
פ"ע המור	כלל ופרט וכלל – כל בעלי חיים נדחה כי יכול לכלול רק בהמות וחיות ולא עופות
והמת	כל בעלי חיים (כל דבר מיתתה) פסוק זה נצרך לדרשה אחרת – שור פסולי המוקדשים שנפל לבור פטור
כס"י ישיב	כל דאית ליה בעלים
לפ"ע	

שמות פרק כא - בור

(לג) וכי יפתח איש בור או פי יכרה איש בר ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור :
(לד) בעל הבור ישלם כסף ושיב לבעליו והמת יהיה לו :

שמות פרק יט פסוק יג – הפרשת הר סיני

לא תגע בו ד' כי סקול יסקל או ירה יכרה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך הלב המה יעלו בחר :

שמות פרק כב – תשלומי כפל

(ו) כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים :
(ז) אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח דוד במלאכת רעהו :
(ח) על כל דבר פשע על שור על חמור על שם על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים ובא דבר שניהם אשר ירשיעו אלהים ישלם שנים לרעהו :

דברים פרק כב פסוק ג – השבת אבידה

וכן תעשה לחמורו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיד אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם :

שמות פרק כג - פריקה

(ה) כי תראה חמור שנאד רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו :

דברים פרק כה - חסימה

(ד) לא תחסם שור בדישו :

ויקרא פרק יט פסוק יט – כלאים (רביעה)

את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך :

דברים פרק כב – כלאים (חרישה)

(י) לא תחרש בשור ובחמור יחדו :

שמות פרק כ פסוק ט – שבת דברות ראשונות

ויום השביעי שבת לה' אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ועמיתך ובחמורך וגרך אשר בשעריך :

דברים פרק ה פסוק יג – שבת דברות אחרונות

ויום השביעי שבת לה' אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ועמיתך ושורך וחמורך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמיתך כמוך :

